

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 marca 2022 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone
Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-213/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Artykuł 310 ust. 6 TFUE i art. 325 TFUE – Zasoby własne – Cła – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Zwalczanie oszustw – Zasada skuteczności – Obowiązek udostępnienia Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie zasobów własnych – Odpowiedzialność finansowa państw członkowskich w wypadku strat w zakresie zasobów własnych – Przywóz wyrobów włókienniczych i obuwia pochodzących z Chin – Oszustwa dokonywane systematycznie i na wielką skalę – Przemocność zorganizowana – Znikający importerzy – Wartość celna – Zaniżenie wartości – Podstawa opodatkowania VAT – Brak systematycznych kontroli celnych przeprowadzanych w oparciu o analizę ryzyka, dokonywanych przed zwolnieniem danych towarów – Brak systematycznego składania zabezpieczeń – Metoda obliczania szacunkowych strat w zakresie tradycyjnych zasobów własnych dotyczących przywozu o znacznym ryzyku zaniżania wartości – Metoda statystyczna oparta na średnich cenach określanych na szczeblu Unii – Dopuszczalność]

(2022/C 171/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo F. Shibli, S. Brandon, Z. Lavery i S. McCrory, następnie F. Shibli i S. McCrory, pełnomocnicy, których wspierali J. Eadie i I. Rogers, QC, oraz S. Pritchard, T. Sebastian i R. Hill, barristers)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux, P. Cottin i S. Baeyens, pełnomocnicy), Republika Estońska (przedstawiciel: N. Grünberg, pełnomocnik), Republika Grecka (przedstawiciel: M. Tassopoulou, pełnomocnik), Republika Łotewska (przedstawiciele: początkowo K. Pommere, V. Soņeca i I. Kucina, następnie K. Pommere, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciele: P. Barros da Costa, S. Jaulino, L. Inez Fernandes i P. Rocha, pełnomocnicy), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocniczka)

Sentencja

1) Nie księgując prawidłowych kwot należności celnych oraz nie udostępniając prawidłowej kwoty tradycyjnych zasobów własnych dotyczących niektórych przypadków przywozu wyrobów włókienniczych i obuwia pochodzących z Chin, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 i 8 decyzji Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, art. 2 i 8 decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich, art. 2, 6, 9, 10, 12 i 13 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 2016/804 z dnia 17 maja 2016 r., art. 2, 6, 9, 10, 11 i 17 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot oraz art. 105 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny i art. 220 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 648/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., w wyniku uchybienia zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 325 TFUE, art. 46 rozporządzenia nr 952/2013, art. 13 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005, art. 248 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3254/1994 z dnia 19 grudnia 1994 r., art. 244 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia nr 952/2013, oraz art. 2 ust. 1 lit. d) i art. 85-87 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/69/WE z dnia 25 czerwca 2009 r.;

oraz nie przekazując Komisji wszystkich informacji niezbędnych do ustalenia kwoty strat w zakresie tradycyjnych zasobów własnych oraz nie dostarczając na żądanie uzasadnienia decyzji w sprawie umorzenia ustalonych długów celnych, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 4 ust. 3 TUE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone czterema piątymi kosztów postępowania poniesionych przez Komisję Europejską i pokrywa własne koszty postępowania.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną piątą własnych kosztów postępowania.
- 5) Królestwo Belgii, Republika Estońska, Republika Grecka, Republika Łotewska, Republika Portugalska i Republika Słowacka pokrywają własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 3 marca 2022 r. – WV/Europejska Służba Działań
Zewnętrznych (ESDZ)**

(Sprawa C-162/20 P) ⁽¹⁾

*[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej –
Artykuł 60 akapit pierwszy – Nieusprawiedliwiona nieobecność – Zakres – Zaliczenie nieobecności na
poczet corocznego urlopu wypoczynkowego – Wstrzymanie wypłaty części wynagrodzenia – Urzędnik
niewypełniający obowiązków w rozumieniu art. 21 i 55 regulaminu pracowniczego]*

(2022/C 171/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: WV (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spác, pełnomocnicy, których wspierali M. Troncoso Ferrer, abogado, i F.-M. Hilaire, avocat)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r., WV/ESDZ (T-471/18 RENV, niepublikowane, EU: T:2020:26), zostaje uchylone.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie wstrzymania wypłaty części wynagrodzenia za 72 dni kalendarzowe i decyzji ESDZ z dnia 2 maja 2018 r. oddalającej zażalenie wnoszącej odwołanie wniesione w dniu 3 stycznia 2018 r.
- 3) ESDZ zostaje zobowiązany do zwrotu na rzecz wnoszącej odwołanie kwot nienależnie potrąconych z jej wynagrodzenia za 71,5 dnia. Kwoty te będą powiększane o odsetki w wysokości 5 % rocznie od dnia ich potrącenia.
- 4) ESDZ pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez WV zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w ramach niniejszego postępowania odwoławczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2020.